

SIKER A SZÍNPADON

BENEDEKFFY KATALIN: „NEM BAJ, HA ÉHEN HALOK, CSAK MEGTAPSOLJANAK”

Két évtized szakmai sikerét, valamint a nemrég magyar zeneművészet kategóriában kapott Csongrád megyei Prima-díját ünnepelte Benedekffy Katalin egy nagyszabású gálaest keretében a Budai Várban. A számos új fellépés előtt álló színművész-operaénekes azt mondja, a több mélypont után a sikert - a hit, és a bizonyítási vágy mellett - éppen az elengedés is hozta el.

„Magyarországon sokak számára a beskatulyázhatatlan kategóriát erősítem, hiszen nem tudják eldönteni, hogy színész, népdalénekes, operaénekes, nótanékes vagy épp operetténekes pályán mozgok-e” – meséli a székelyföldi születésű Benedekffy Katalin, aki budapesti színművészeti diplomája megszerzése után számos vidéki és fővárosi színház színpadán bizonyított. Játzott főszerepeket Győr, Szolnok, Debrecen, de a Budapesti Thália Színház, és a Budapesti Fővárosi Operettszínház deszkáin is. Színművészként a klasszikus ének és a tanulási vágy csábításának engedve a legnagyobb mesterektől tanult (Tokody Ilona, Laki Krisztina, Cheryl Studer, Bill Giraldo, Dorothea Schwarz), jelenleg Hamari Júlia mélyíti tudását.

Ének a lélek mélyéről

A székelyföldi Nagygálambfalván született koloratürszoprán énekesnő azt meséli, játszótér helyett a színpadon nőtt fel, ahová 3 évesen állt fel először.

Benedekffy Katalin
2020. 03. 16.
az énekelés
színpadon nyugodt
decs menü.

„Már akkor is tudtam, hogy énekesnő, vagy színésznő szeretnék lenni. Azt mondtam anyukámnak egyszer, hogy én akkora nagy közönségnek szeretnék énekelni, hogy alig lássam a végét. Mire ő csak annyit válaszolt: Jaj fiam, a művészek éhen halnak, de nekem erre is volt kész válaszom: Nem baj, ha éhen halok is, csak megtapsoljanak.” Ez a fajta céltudatosság, belső drive, egy jó adag kíváncsisággal és elvágóudással párosítva Katalint végigkísérte a későbbi pályafutásán is.

A Ceaușescu-rezsim túl sok kitörési pontot nem tartogatott, igaz, abból sikerült a maximumot kihoznia. Rengeteg országos, és nemzetközi szavalóversenyt nyert, a Ki, mit tud?-on középdöntős volt. Bár évekig az orvosira készült – biológia-kémia szakon tanult –, mindennél jobban vonzotta a színház, az irodalom, legfőképp pedig az ének. Katalin – aki egyébként Kányádi Sándor Kosuth-díjas költő unokahúga – azt mondja az ének nála belső készítés volt, a lelke mélyéről, ami mára valóságos életformává nőtte ki magát.

Új start a nulláról határon innen

Miután egy hajszál híján nem vették fel a marosvásárhelyi főiskolára, Temesváron a Csiki Gergely Színházban segédszínészként szerződött le, ahonnan végül Budapestre került egy darab hátizsákkal. „Egy ógyat béreltem egy idős nénivel és két pincsi kutyával egy szobában. Senkit sem ismertem itt, de már akkor is azt vallottam, ha elég nagy a hitünk, mindent meg tudunk valósítani.” A küzdelmes start (szórolapozás, mosogatás, kérdőívezés és takarítás) után, Vass Zoltán Iván Színitanodájába ment el. „Bekopogtam és munkát kértem tőle, mondván, hogy éhen halok. Ő tett be Kabarekba, és különböző darabokba.” Innentől felgyorsultak a dolgok, nem sokkal később felvételt nyert a Nemzeti Színház Színiakadémiájára, miután elvégezte, leszerződött Debrecenbe, majd felkerült Budapestre az Operettszínházba, ahonnan primadonnaként ment Zalaegerszegre.

Katalin közben a bölcsészkart is elvégezte, és aktívan képezte magát a klasszikus ének terén is, és egymást érték a fellépések. „Bejártam egész Európát. Aztán jött az Egyesült Államok, Izrael, Moszkva és Kanada. Rengeteg volt a külföldi kurzus, koncert, kinyílt a világ: népdalok, prózai szerepek, musicalek és az operett. Az akkori párom nagyon sokat segített, de miközben eszméletlen sok bukattóban, kudarcban is volt részem.

Benedekffy Katalin 2020.03.16
 az erdélivel együttműködésben megjelent
 a Magyarországon

SIKER A SZÍNPADON

Néhányan mégis azt mondták, csak megszületnem volt nehéz..." Katalin azt vallja, határon túliként őt a kudarcok mindig arra sarkallták, hogy mindig többet, és többet tegyen le az asztalra. „Úgy éreztem, nem elég jónak lennem, nekem a legjobbnak kell lennem.” A kemény tempó sokoldalú tehetséggel, szakmai kreativitással is párosul a színművész esetében. Őt éven keresztül Szín-Varázs néven működtetett tanodát, Sára Sándor pedig filmes szakra is szeretne volna felvenni, miután megnézte Katalin Hunc-utazás néven készített filmes diplomamunkáját, amelyet a Duna TV főműsoridőben vetített. 2016-őszén Egy csipetnyi Erdély néven közösség kovácsoló műhelyt indított, ahol legendákat, balladákat tanított családoknak, szülőfaluja gyerekeinek zenei képzetését pedig anyagilag, és táborigazgatóként is támogatja.

Kerek számok, kerek történet

A november 24-én, Szegeden magyar zeneművészet kategóriában a Csongrád megyei Prima-díjjal kitüntetett Katalin azt mondja, ez az időszak számára nem csak a 20 éves jubilálás, hanem a révbe érés ideje is. „A Prima-díjat abban a pillanatban kaptam, amikor eljutottam arra a pontra, hogy nem foglalkoztam azzal, ki, hova sorol. Sok mindent elengedtem magamban, én onnantól kezdve talál meg rengeteg dolog. Ahogyan ez az elismerés, úgy új lehetőségek, és a szerelem is.” – meséli az énekesnő, aki úgy érzi, végre párkapcsolati téren is „otthon van”.

„A párom felesége öt évvel ezelőtt hunyt el gyerekszülésben, és sajnos ott maradt utána egy nagycsalád. Érdekes, hogy korábban a mélypontjaim alkalmával - amikor úgy tűnt nem jön a siker, nem ismerik el a munkámat – mindig azt mondtam, hogy legalább szülnem volna öt gyereket! És láss csodát, pont egy ötgyerekes családot kaptam általuk, egy csodálatos férfival kiegészülve, akivel azt érzem, hogy egy fele megy a hajónk. Lelkületileg, és emberileg is. Azt hiszem, ezt hívják úgy, hogy révbe érés.”

Vannak még persze szerepálmái bőven, főleg operaénekesként. „Minden, amit még kapok a jó Istentől, azt teljes mértékben ajándékként fogom fel.” Jövőre a szegedi Szimfonikusokkal sok közös munka elé néznek, de lesznek újévi nagy koncertjei is. „Februárban Traviát éneklek, a Neddát a Bajazzókban, ezenkívül németül fogom a Vig özvegyet énekelni, de több külföldi meghallgatásom is van. Most valahogy az opera és operettfőszerepek

találnak meg, én pedig ennek szívből örülök.” – teszi hozzá a színművész-operaénekes, aki bár Magyarországon teremtett egzisztenciát, a mai napig szülőhazáját érzi otthonának, ott töltötte a Fogarasi havasban, a Madarasi-Hargitán, Csíksomlyón a kirándu-

lásokból. „Azt szoktam mondani, Székelyföld nekem gyökeret adott, Magyarország pedig kenyert és munkát.”

Just Creativ
Fotó: Fenyvesi Péter
és Szegedi Nemzeti Színház

*Pravessky Katalin 2020. 03. 16.
Az eredetivel megegyező
nyomtatás dőrműve.*